

študentov in učencev, zdravstvenih migracij, tržnih migracij in migracij iz treh mest v druga naselja, tehten metodološki pristop in tudi vsebinsko nov prispevek k poznavanju razvoja naselij in Metohije na sploh. V dokaj obsežne in temeljite ankete za posamezne vrste migracij so bile zajete prav vse strukture dnevnih in drugih migrantov. Rezultati ankete pa so bili še dopolnjeni s priložnostnim anketiranjem vzrokov migracij in nekaterih elementov socio-ekonomske strukture v naseljih, ki dajejo največ najrazličnejših migrantov. Hkrati z analizo so imigracije prikazane tudi grafično z zonami njihove oddaljenosti, smeri in intenzitete.

Študijo zaključuje obsežnejši izvleček v albanščini in krajši v angleščini, vrsta zelo tehtnih slik o razvoju naselij in tabele migrantov.

Mirko Pak

Iz poljske geografske književnosti

Ryszard Domański: Geografia ekonomiczna, PWN, Warszawa-Poznań, 1978, str. 398.

Priročnik za študente ekonomije, kot je napisano na drugi strani, je vsekakor več kot skromna oznaka za delo, ki je zahtevno tudi za klasično izobraženega geografa. Iz pregleda problematike je razvidno, da gre za ekonomsko geografijo v najširšem pomenu besede, oziroma za družbeno geografijo.

Vsebina je razdeljena na štiri osnovne dele: metodologija ekonomske geografije; sistem naravno okolje — družba; prostorska struktura gospodarstva in družbe; družbenogospodarski procesi v geografskem prostoru.

Delo bi zahtevalo temeljitejšo obravnavo, česar pa prostor ne dopušča, zato se moram omejiti le na splošne ugotovitve.

Predvsem je treba delo označiti za temeljito pripravljen priročnik za področje družbenogospodarske geografije. V poljskih okvirih se s predstavljenim delom lahko primerja verjetno le še Geografija prebivalstva A. Jagielskega iz Wrocława.

Vsebina odkriva svojstveni in samonikli geografski duh, ki očitno ne pozna okostenelosti. Avtor teži za kar najbolj popolnim prikazom vsebine proučevanja ekonomske geografije. To je razvidno tudi iz primerjave vsebine avtorjevih skript iz 1. 1975 in tiskane izdaje tri leta kasneje. Tiskani izdaji je avtor dodal ali bistveno predelal vrsto poglavij, tako o monitoringu (sistem opazovanja, ocene in prognoze stanja) človekovega okolja, letalskih in satelitskih posnetkih, območjih oskrbe, turističnih območjih, stičiščih morja in kopnega, pragovni analizi, razvoju gradbeništva, prostorski izrabi podeželja, deželah v razvoju, procesu industrializacije in prostorskih spremembah, dinamiki mest, predvsem pa je temeljito predelal in razširil celotni drugi del priročnika; o okolju.

Posebno pozornost zasluži metodološka stran. Predstavljene so številne metode, tako v opisni obliki kot tudi s pomočjo 115 kartografskih prilog. Marsikdo bi verjetno zameril avtorju preveliko formalizacijo geografske problematike, prevelik poudarek metodološko-tehnološki plati. Avtor res izhaja iz kroga ekonomistov in matematikov, zato je razumljivo, da skuša biti vedno natančen, stvaren, ne pa toliko opisen. Sicer je pa verjetno vloga podobnih priročnikov poleg solidnega prikaza objekta proučevanja predvsem v predstavitvi metodologije raziskav, kar je R. Domański izpeljal v polni meri. Z drugimi besedami: ob Ekonomski geografiji R. Domańskega človek ne čuti potrebe po nabavi dodatnih tovrstnih priročnikov.

Marian Klemenčič